

Utbildningsdepartementet
103 33 Stockholm

REMISSVAR

Brett deltagande i högskoleutbildning

Regeringen föreslår i promemorian en ändring i högskolelagen (1992:1434). Förslaget är att den nuvarande formuleringen, att högskolorna aktivt ska *främja och bredda rekryteringen till högskolan* ska ändras till att högskolorna ska främja ett *brett deltagande i högskoleutbildningen*. Enligt promemorian markerar *brett deltagande* att det inte bara handlar om att studenter med olika bakgrund ska söka och påbörja utbildningen utan att de också ska fullfölja den.

Saco avstyrker förslaget.

Kommentarer

Saco och Sacos medlemsförbund har länge kämpat för en breddad rekrytering till högskoleutbildning. Precis som regeringen anser Saco att den måste förbättras. Exempelvis finns det sedan lång tid tillbaka stora skillnader mellan kvinnors och mäns val av utbildningsinriktningar och med avseende på föräldrarnas utbildningsbakgrund. Dessa mönster förändras långsamt och det är angeläget att arbeta med att uppmuntra otraditionella utbildningsval. Både individen och samhället tjänar på det. Men när väl högskolevalet är gjort är det ofta för sent.

Det är svårt att påverka unga människors val av utbildningsinriktningar, men det är i skolåren som man kan väcka intresse för framtida studieval. En mer likvärdig grund- och gymnasieskola som klarar sitt kompensatoriska uppdrag är förutsättningen för ett breddat deltagande i högskolan. Gymnasieskolan måste också kunna ge elever de kunskaper som krävs för grundläggande behörighet till eftergymnasiala studier, och uppmuntra studiemotiverade elever att göra välinformerade studieval. Högskolan ska inte behöva kompensera för brister i gymnasieskolan.

Högskolestudier är frivilliga och studenterna ska ha stort eget ansvar för studieresultaten. Lärarna i högskolan ger det stöd de kan inom ramen för sin tjänst och lärosätets resurser. Men situationen i högskolan är ansträngd. Många lärare har redan idag svårt att få tiden att räcka till alla uppdrag. Samtidigt måste lärare hela tiden utveckla det pedagogiska arbetet. Men hur det arbetet ska gå till är inte en politisk fråga utan något som lärosätena själva måste besluta om.

Däremot kan politiken bidra med de ekonomiska resurser som krävs för att lärosätena ska kunna ge personalen möjligheter att arbeta mer aktivt med studenterna. Men utgångspunkten i promemorian är att högskolan kan göra det utan ytterligare resurser. Saco delar inte den uppfattningen.

Remissvar från Akademikerförbundet SSR, DIK, Lärarnas Riksförbund, Sveriges ingenjörer, Sveriges läkarförbund och Sveriges universitetslärare och forskare-SULF.

Med vänlig hälsning

Sveriges akademikers centralorganisation

Lena Granqvist

Håkan Regnér